

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Religiosorum finis, officium virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Religioſus vera moneta eſt, quæ à Deo formata, vel expreſſa eſt. S. Ignatius M. ep. 3. ad Magnesianos. Admirandum ſpectaculum in cœlis eſt Monachus ſuper terram angelicam vitam agens. Lignum aridum, ex mandato Eliſæi, ferrum ſecuris de profundo aquæ extrahit; corpus autem Monachi, quod jejuniò exaruit, animam de profundo ſurſum attollit. S. Ephrem Paræn. 1. ad Monachos.

Si dicis, non ſoli Monachi ad ſalutem perveniunt; verum eſt. Sed qui certius? qui altius? illi, qui Deum ſolum conantur amare? an illi, qui amorem Dei, & amorem ſæculi, volunt copulare? Sed forſitan dicit aliquis; quia & in ordine Monachorum eſt periculum. O rationalis creatura! an eſt hoc rationale conſilium? ut, quia ubiq; eſt periculum, ibi eligas manere, ubi eſt majus periculum. S. Anſelmus ep. 3. ad Henricum amicum ſuum.

Qui in ſancta congregatione uſque in finem perſeveraverit; etiamſi imperfectus fuerit, propter multorum orationes, & merita perfectorum; ad beatum finem, Deo propitiò, perveniet. Thom. Kemp. f. 2. ad Novit.

Deus Religioſos, quaſi theſaurum pretioſum, ſecuritatis cauſa, Clauiſtro Ordinis includit, & cuſtedit. Unde de Religione dici poteſt illud Jerem. 51. 3. *ponam deſertum ejus, quaſi delicias; & ſolus udinem ejus, quaſi hortum.* Broyard. Religio.

Cor Chriſti ſunt Religioſi, qui ſunt intimi in corpore Chriſti, quod eſt Eccleſia. Hugo Card. in Pl. 21. Chriſtum in ſponſum admittimus, dum profeſſionem facimus. Ex conceptibus divini amoris S. Thereſiæ c. 2.

§. III.

Religioſorum finis, officium, virtutes.

Loquere filiſ Iſraël. Levit. 12. etiam Levitis. Nota: quando in Scriptura nominantur filij Iſraël; ſi ſit ſermo de re temporalis, excluduntur Levitæ; ſi de ſpirituale, comprehenduntur. Ut patet Deut. 27. 12. Apoc. 7. 7. Levitis enim, & perſonis ſacris, incumbit; non temporalia curare & ſapere, ſed ſpiritualia. Cornelius hic.

Ego autem tanquam ſurdus non audiebam &c. Pl. 37. 14. Tria hæc in congregatione neceſſariò cuſtodienda ſunt tibi: ut ſcilicet, ſecundum Pſalmiſtæ ſententiam, velut ſurdus, ac mutus, & cæcus, incedas. Caſſianus de cœnob. inſtit. l. 4. c. 41.

Ficus protulit groſſos ſuos. Cant. 2. 13. Primi Religionum Fundatores erant, ſicut ficus primi temporis, bona valde, & Deo grata. Jerem. 24. 1. Quibus aptes Ol. 9. 10. *quaſi prima poma ſiculnæ. vidi Patres eorum.* de Ponte in Cant. 2. Exh. 22. §. 4.

Vulneraſti cor meum in uno oculorum tuorum. Cant. 4. 9. id eſt, ab unitate eorum, qui oculi ſunt Religionis: quos ſummopere unitos inter ſe eſſe decet, ob bonum commune. Figura Ex. 25. 18. 20. Cherubim, reſpicientes ſe mutuo, verſis vultibus in propitiatorium. Tales ſunt Prælati: nunquam odii cauſa à ſe vultum avertant; ſed ſe diligant: non titulo carnali; ſed quia ſe intuentur unum in eodem Chriſto omnium propitiatore. Alia figura Cherubini,

quos fecit Salomon ex lignis olivarum omnino ſimiles. 3. Reg. 6. 23. 25. *in menſura pari &c.* Præſulibus ſit par menſura, & unum opus, unum cor, idem animus. Hoc eſt, quòd alæ eorum in medio templi ſe contingant, & quaſi amplexentur; mutuum ſibi auxilium præſtantes. Ezech. 1. 9. & 3. 13. animalia alata percutiebant ſe invicem; ad laudes Dei mutuo cohortantes. Pſal. 132. 1. *quam bonum, & quam jucundum; habitare fratres in unum.* Ultimo verſu: *quoniam illic mandavit Dominus benedictionem &c.* de Ponte hic Exh. 25. §. 2.

Vos eſtis ſal terra. Matth. 5. 13. Non monet, ſitis; ſed *eſtis*: ut, quod ſunt, perpendant; & neceſſitatem incumbendi proprio officio agnoſcant. Univerſa, quæ à terrenis-hominibus appetuntur, (ſive naturalia, ut proles, & delectabilia tactus, aliorumq; ſenſuum; ſive divitiæ, honores, imperia, & gloria; ſive ſcientiarum, & artium notitiæ) indigent condimento veſtro, ut ſalubiter appetantur; ſalubriterque ijs homines utantur. Cajetan. hic.

Idcirco nos ille elegit, ut ſimus quaſi luminaria; ut veluti fermentum evadamus; ut magiſtri cœterorum efficiamur; ut velut Angeli cum hominibus verſemur in terris; ut tanquam viri cum infantibus, quaſi ſpirituales cum animalibus: ut ex contubernio noſtro ingentia illi lucra conquirent: ut ſemina ſimus; ut fructum lætiſſimum afferamus. Nihil opus eſſet verbis, ſi in hunc modum vita noſtra ſanctitatis luce fulgeret. Nihil magiſtris opus eſſet, ſi virtutis probos actus proferremus. Nemo profeſſo gentilis eſſet, ſi ipſi, ut oportet, Chriſtiani eſſe curaremus. &c. S. Chryſoſt. hom. 10. in ep. ad Theſſal. c. 3.

Noli virtutem negligere; ſed totis viribus ſanctificationem procura: quoniam ideo egreſſus es à Mundo. S. Ephrem. de virtute c. 9.

Monachus eſt perpetua naturæ violentia; ſenſuumq; vigilantiffima, & indefeſſa, cultodia. Joan. Clim. gr. 1. de ina. vitæ fuga.

Non ſatis eſt, quòd iſtum locum expetivimus; ſi tales ſumus, quales in ſæculo eſſe poteramus. S. Zeno Ep. hom. 27.

Non te fallat, quicumq; ille es, numerus dierum, quos hic, relicto corporaliter ſæculo, conſumpſiſti. Illum tantum diem vixiſſe te computa; in qua voluntates proprias abnegaviſti; quem ſine ullâ regulâ tranſgreſſione duxiſti. Id. hom. 31.

Scimus Monachi officium eſſe, non docere, ſed lugere. S. Bernardus l. 64. in Cant.

S. Bernardus dicebat identidem: Bernarde! Bernarde! ad quid veniſti? Vitæ c. 3. l. 1.

Laborioſa eſt reformationis tuæ Sexta; ſed dulcia Sabbathata quietis ſequenter. Gilbertus l. 11. in Cant.

Monacho nullus labor imponitur, niſi ut non labore: imò ut quietſcat cum DEO ſuo, & totâ die delectetur in eo. S. Thom. Vill. conc. 3. de Aſ. V.

S. Thomas Aqu. admirabatur plurimum, quòd frequenter ex ejus ore auditum: quomodo quis & præcipue Religioſi, poſſent de alio, niſi de Deo, loqui; aut de his, quæ ædificationi animarum ſerviunt. Boll. 7. Martii.

Verè quidem dixit: Religiosus sit turtur in cella, accipiter in Schola, in mensa passer; ut communià comedat: in ambulacro pavo, ut quietè incedat; nè quem turbet, aut excitet. Cornelius in Sap. 11. 21.

§. IV.

Religiosorum Regule.

Nè transgrediaris terminos antiquos, quos possuerunt Patres tui. Prov. 22. 28. q. d. nè transgrediaris limites morum, quos Patres fixerunt; ut aliter agere velis, quam ab illis sancitum est. Cornelius hic.

Religiosus debet respicere Regulam, ut mulier vana speculum. S. Vinc. Ferr. de S. Franc. Seraph.

Verè optimum exemplum bene vivendi reliquit nobis omnibus JESUS Christus: ipse Magister omnium; ipse liber, & Regula, Religiosorum, Thom. Kemp. f. 3. ad Novit.

Multis monitis opus non est: tota perfectionis idea in Regulis nostris expressa est: ibi eam oculis mentis intueri potes. Vitæ P. Leslij c. 16. in ep. ad amicum.

§. V.

Religiosis pudor, vinci à Secularibus.

Ponam hoc vellus lana in area &c. Judic. 6. 37. Serarius: Ecclesiastici (Religiosi) qui more velleris Domino sunt conjuncti; & esse debent molles, humiles, & benigni; solebant esse rore divinæ gratiæ, præ cæteris madefacti. Area verò, id est, populi sæculares, respectu eorum erant indevoti, aridi & duri. Sed verè hodie videmus contrarium: area magis est arida, quam vellus; Sæculares devotiores sunt, quam Regulares, Laici, quam Clerici; Subditi quam Prælati. Cornelius hic.

Nunquid considerasti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra? homo simplex &c. Job. 1. 8. S. Ambros. in Pf. 37. quærit: cur ad dæmonem magis, quam ad sanctos filios suos, conversus fuerit Dominus? cum laudes S. Job enumerare voluit. Respondet, id factum: ut ireretur Invidus, & humani generis adversarius: laus enim inferioris condemnatio ejus est, qui de statu superiori dejectus est. Did. Nifs. fer. 2. D. 3. Quadr. §. 5.

Erubescite Sidon, ait mare. Isa. 23. 4. In Sidone figuratur stabilitas in lege positorum; in mari autem vita gentilium. **Erubescite ergo Sidon, ait mare:** quia ex-vita gentilium redarguitur vita sub lege positorum: atque ex actione secularium confunditur vita Religiosorum. S. Gregor. in Lib. Job. in Prof. c. 2. Vide plura ibidem.

Ubi est? Apertis thesauris suis &c. Matth. 2. 11. Ecce Reges, homines sæculares, regni negotia intermittunt, & Deum quærunt: quem tamen multi literati, & aliquando Religiosi, negligunt. Sacerdotes non dixerunt, ubi est Dominus? & tenentes legem nescierunt me. S. Bonaventura l. 2, in Epiph.

Vos autem, quem me esse dicitis? Luc. 9. 20. V. Beda hic: non sunt enim Discipuli Christi de turba. Proh pudor! si Religiosus ita vivat quasi de turba esset. Angelorum vitam proficitur: ergo ut Angelus vivat. Alvarez in Gen. 47. Illustr. 292.

Utinam, fratres, nos sic essemus cupidi gratiæ spiritualis, quemadmodum sæculares homines pecuniæ temporalis! Debuimus, certè vincere in bono malum: & tantò amplius desiderare; quantò pretiosius est, quod desideramus. Sed utinam vel æquales esse possimus! Magna enim confusio, magna valde; quòd ardentius illi perniciosè desiderant, quam nos utilia: citius illi ad mortem properant, quam nos ad vitam. S. Bernardus l. 1. de altitudine, & lassit. cordis.

Verè magna confusio est Sacerdotum, & omnium Clericorum (Religiosorum) quando Laici inveniuntur Fideliores ejus, aut justiores. S. Chrysost. l. 4. in Matth.

Religiosus debet differre à Sæculari, sicut rosa domestica à sylvestri: quia sylvestres rosæ habent folia pauciora, quam hortenses. Sic virtutes debent plus abundare in Religioso, quam Sæculari. Item Religiosi debent differre à sæcularibus, sicut arbores hortenses à sylvestribus. Arbores sylvestres, id est, sæculares, licet faciant plures fructus, id est plures eleemosynas, quam Religiosi pauperes; tamen fructus, scilicet opera spiritualia hortensium, id est, Religiosorum, sunt majoris pretii, & meriti, propter obedientiam. Geminiiani l. 3. c. 67.

Ab Hispania Reccaredus, illarum gentium Rex, nuntium misit ad S. Gregorium III. quò significabat, feliciter tandem, post multas ærumnas, Visigothos, prius Arrianos, ad Christum adductos. Lectâ epistolâ S. Gregorius suavissimas lacrymas fundebat, gaudiò totus liquefcens. E contra, amulatione tanti successus, dolebat, Zelò animarum à Rege se vinci. Sic enim scribit l. 7. ep. 126. hæc me etiam contra me excitat; quòd piger ego, & inutilis, tunc inertè otio torpeo; quando in animarum congregationibus pro lucro cælestis patriæ Reges elaborant. Quid itaque ego in illo tremendo examine Judici venienti dicturus sum; si tunc illuc vacuus venero, ubi tua Excellentia greges post se Fidelium ducet? Et tamen tunc in Basilicis concionabitur, nudis pedibus solenni supplicatione iram DEI placabat: increpabat Constantinopolitanos Patriarchas; quòd arrogantia tartarèa in Christianos, Orientis Primatum raperent: Cæsares abducebat ab usurpata Apostolica jurisdictione: sacros ritus in Europa, Asia, Africa, promovebat: aiebat patrimonio suo Cœnobitas omnes, & mendicos Romæ. Nihilominus, non contentus sanctimoniam tantâ, flebat scribens: piger ego, & inutilis - nec acquievit, donec Reccaredo assimilandus Deo Anglos offerret, suâ industria creptos idololatriæ naufragiò. Oliva t. 3. conc. 22. in festo S. Andrea.

§. VI.